

“Οτε ἰγενόμην ἑπταετής, ἡ μήτηρ μου μοί εἶπεν ὅτι εἶχον τὴν ἡλικίαν τοῦ λογικοῦ. Πρὸ τίνος δὲ καιροῦ ἔθραυσα ἐν κάτοπτρον ἡ δὲ ὑπερέριά μου γράϊα πολὺπειρος, προεῖπε μοι δυστυχίαν 7 ἐτῶν.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν θρησκείαν, ὁ ἀριθμὸς 7 ἦτο ἀριθμὸς ἔξοχος παρὰ τοῖς εἰδωλολάτραις· οἱ Ἕλληνες, ἔθνον συχνάνικς 7 θύματα. Ἐν τῇ βίβλῳ εὐρίσκεται συχνάνικς ὁ ἀριθμὸς 7, ὡς 7 ἐκκλησίαι, 7 λυχνίαι, ἡ ἐπτάφωτος χρυσοῦ λυχνία, 7 κηροπήγια, 7 ἀστέρες, 7 σφραγίδες, 7 σάλπιγγες, 7 ἄγγελοι, 7 κεφαλαὶ δρακόντων, 7 διαδήματα ἅτινα ἔφερον. Ἐλθισμόνησα τὴν Ἐπιτάλοφον καὶ τοὺς 7 ἀδελφοὺς τοῦ Μαχάβου. Τί λέγω; Παρκαλείπω τὰς 7 πληγὰς τῆς Αἰγύπτου. Λησιμονῶ ἐπίσης ὅτι πλέον ἢ ἅπαξ ὀφείλω ν’ ἀναφέρω τοὺς 7 ψαλμοὺς τοῦ μετаноοῦντος. Γνωρίζετε δὲ πάντες τὸ δημῶδες λόγιον, ὅτι· ὁ σοφὸς ἁμαρτάνει ἐπτά φορές τὴν ἡμέρα. Ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀριθμοῦσιν 7 μέρη τῆς ἀκολουθίας ἡ ὥρες κηνονικῆς, τὰς 7 χαρὰς καὶ 7 λύπας τῆς Παρθένου, τὰ 7 δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ δὲ κατήχησις διδάσκει ἡμῖν 7 μυσῆρια καὶ 7 θανάσιμα ἁμαρτήματα. [Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]. ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΕ.—ΤΑ ΟΣΤΑ.

Εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, πῶς ὁ νοῦς μαθηθάνει περὶ τοῦ περὶ αὐτὸν κόσμου διὰ τῶν αἰσθήσεων. Ἀλλ’ ὁ νοῦς πράττει καὶ ἕτερόν τι· λέγει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους περὶ τῶν γνώσεών του· πράττει δὲ τοῦτο διὰ τῶν μυῶν διαφοροτρόπως. Ὅταν λέγομέν τι λαλοῦντες, οἱ μῦς τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος καὶ τοῦ στήθους ποιοῦσι τοῦτο. Ὅταν γράφωμεν, οἱ μῦς τῶν χειρῶν ἡμῶν λέγουσιν ὅ,τι ὁ νοῦς ὀρίζει αὐτοῖς νὰ εἰπωσιν. Ὅταν τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐκφράζει τοὺς λογισμοὺς ἡμῶν καὶ τὰ αἰσθήματα, οἱ μῦς τοῦ προσώπου λέγουσιν τί ὁ νοῦς σκέπτεται καὶ αἰσθάνεται.

Ὁ νοῦς οὐ μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ πράττει διὰ τῶν μυῶν. Ἀλλὰ πῶς ὁ νοῦς γινώσκει κατὰ ποίαν διεύθυνσιν νὰ κινήσῃ αὐτούς; Ἐκ τῆς γνώσεως ἣν ἔσχε διὰ τῶν αἰσθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὠτῶν. Εἶδεν ἄλλους νὰ πράττωσι τὸ αὐτὸ τῆς ἐργασίας, εἶδος καὶ οὗτοι εἶπον εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ τρόπου. Ὁ νοῦς αὐτοῦ ποιεῖται χρῆσιν διὰ τῶν μυῶν ἐκείνων ἃ ἔμαθε διὰ τῶν αἰσθήσεων.

Βλέπομεν, ὅτι ὁ νοῦς ποιεῖται χρῆσιν τῶν διὰ τῶν αἰσθήσεων γνώσεων αὐτοῦ διττῶς· λέγει περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς μεταχειρίζεται εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐνεργείας, μεταχειρίζεται τοὺς μῦς. Ἡ γνώσις ἡμῶν ὅθεν ἔρχεται, εἰς τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθήσεων αἰτινες εἰσὶ τρόπον τινὰ αἱ εἰσοδοὶ αὐτοῦ· ἀλλ’ ἐξέρχεται διὰ τῶν μυῶν. Ἐάν νοῦς οἰκεῖ ἐν σώματι ἔχοντι μὲν τὰς αἰσθήσεις, ἀλλὰ στερουμένῳ τῶν μυῶν, τοῦτο δύναται νὰ γινώσκῃ πολλὰ, ἀλλ’ εἰς οὐ-

δένα δὲ ἡδύνατο ποτὲ νὰ ἀνακοινώσῃ τί ἔμαθεν, καὶ οὐδὲν δὲ ἡδύνατο νὰ πράξῃ.

Τὰ κυρίως ἐν τῷ σώματι κινούμενα διὰ τῶν μυῶν εἰσὶ τὰ ὀστά, περὶ τούτων δὲ δὴ εἴπωμεν τινα πρὶν ἢ λαλήσωμεν περὶ τῶν μυῶν.

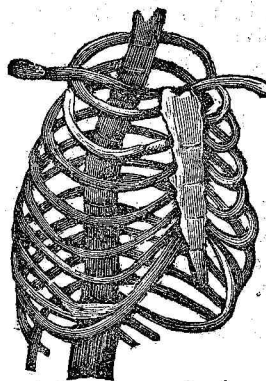
Ὅταν κάμπτωμεν τὸν βραχίονα, οἱ μῦς φέρουσι τὸ κάτω μέρος τοῦ βραχίονος νὰ κάμψῃ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἄνω μέρος ὀστοῦ. Ἰπάρχει ἀρμὸς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· εἰσὶ δὲ ἀρμοὶ ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν τοῦ σώματος, οὕτως ὥστε οἱ μῦς δύνανται νὰ κινῶσι τὸ ἐν τῶν ὀστέων ἐπὶ τοῦ ἐτέρου.

Οἱ ἀρμοὶ οὗτοι εἰσὶν οὕτω πως τεθειμένοι ὥστε νὰ μὴ φθείρονται. Ἐργάζονται μέχρι τοῦ τέλους μακροῦ βίου, τοιοῦτος ἀρμὸς οὐδέποτε κατεσκευάσθη παρὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς μηχανάς.

Γινώσκουμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐλαιοῦσι τοὺς ἀρμούς τῶν μηχανῶν ἀδιακόπως, τούτου δὲ μὴ γινομένου οἱ ἀρμοὶ ταχέως φείρονται. Ὅταν ἀμαξοστοιχία σταματήσει ἐπὶ τινος σταθμοῦ, βλέπετε ἀνθρώπους κρατοῦντας ἀγγεῖα καὶ ἐλαιοῦντας τοὺς τῶν τροχῶν ἄξονας τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ τῶν ἀμαξῶν καὶ ἕτερα μέρη προστριβόμενα. οἱ ἀρμοὶ τῶν ὀστέων ἡμῶν δὲν ἔχουσι τοιαύτης φροντίδος ἐξ ἡμῶν χρεῖαν. Τὰ ἄκρα τῶν ὀστέων ὑγραίνονται δι’ οὐσίας ἀπαλῆς, ἥτις κρατεῖ πάντοτε ταῦτα ἐν καλῇ καταστάσει· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἀρμοὶ ἐλαιοῦνται.

Τὰ ὀστά εἰσὶν τὸ ἐξ οὗ τὸ σῶμα ὠκοδόμηται· εἰσὶν ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀλεξιβρόχου· τὰ ὀστά καθιστῶσι τὸ σῶμα στερεόν. Δὲν δὲ ἡδυνάμεθα νὰ ἰστάμεθα ἐάν δὲν εἴχομεν ὀστά· δὴ εἴπομεν ὡς σκώληκες.

Τὰ ὀστά τοῦ σώματος ἔχουσι λίαν διαφέροντα ἀλλήλων σχήματα καὶ μεγέθη. Ἰδωμέν τινα τούτων.

Τὰ ὀστά τῆς κεφαλῆς, τὰ ἐνταῦθα σκιαγραφούμενα, ἀποτελοῦσι κυκλοτερὲς κιβώτιον, ὅπως ἐν αὐτῷ περιλαμβάνηται ὁ ἐγκέφαλος. Ἐνταῦθα ὁ νοῦς, ὁ διευθύνων πάντα τὸν μηχανισμόν τοῦ σώματος, οἰκεῖ. Μεγάλη ὅθεν φροντίς καταβάλλεται πρὸς ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ὑπερτέρου τοῦ σώματος δώματος. Τὰ ὀστεῶδη αὐτοῦ τειχώματα εἰσὶ λίαν ἰσχυρά.

Παρατηρήσατε τὴν σειράν ταύτην τῶν ὀστέων τῶν ἐχόντων σχῆμα πύθου, καὶ ἀποτελούντων τὸ σέρνον. Αἱ πλευραὶ εἰσὶ κυκλοτερῶς τεθειμέναι ὡς αἱ στεφάναι περὶ τὸν πύθον. Ἐνοῦνται εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην ὀπισθεν καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὸ ὀστοῦν τῶν στέρνων. Εἰσὶν οὕτως ἡνωμένα ὥστε δύνανται νὰ κινῶνται ἄνω καὶ κάτω καθῶς